

HETTY VAN AAR
PARTY TIME!

STANDAARD UITGEVERIJ

Eerste editie: © 2014, Standaard Uitgeverij nv
Gerestylede editie: © 2021 Standaard Uitgeverij nv,
Franklin Rooseveltplaats 12, B-2060 Antwerpen en Hetty van Aar
www.standaarduitgeverij.be – info@standaarduitgeverij.be
www.hettyvanaar.nl

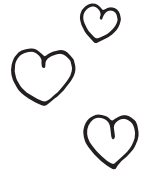
Coverontwerp, illustraties en boekverzorging: Ruthje Goethals
Coverillustratie Yelien, Eline en Ellen gebaseerd op een concept van
Cécile Hudrisier, met toestemming van Cécile Hudrisier

ISBN 978 90 02 27285 1
D/2021/0034/114
NUR 283

Elke overeenkomst met bestaande personen of situaties berust op toeval.

Niets uit deze uitgave mag worden vermenigvuldigd – op enige manier – zonder
voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

HOOFDSTUK 1

Dit wordt de verjaardag van mijn leven, besloot Yelien. Het was bijna ieder jaar hetzelfde liedje: als zij jarig was, was iedereen met vakantie. Nu ja, niet echt iedereen, opa en oma kwamen elk jaar trouw op visite. Maar haar vriendinnen waren meestal weg. Dat had je dan als je in de vakantie jarig was. Het voordeel was dat je nooit naar school hoefde op je verjaardag. Je mocht de hele dag taart eten en cadeautjes uitpakken. Het nadeel was dat er bijna niemand op je feestje kwam. Maar dit jaar zou het anders gaan. ‘Heb je al bedacht wat je op je verjaardag gaat doen?’ vroeg mama. ‘Niets!’ antwoordde Yelien. ‘Niets?’ Daar keek mama van op. ‘Wat klinkt dat ongezellig. Je kunt toch je verjaardag niet overslaan?’

Deze keer keek Yelien op. ‘Oh nee? Ik vind een verjaardag zonder mijn vriendinnen lang zo leuk niet. Het is heus geen feest om in de vakantie jarig te zijn.’

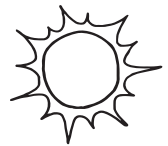
Mama keek een beetje schuld bewust. Dat mocht ook best, vond Yelien. Papa en mama hadden toch ook kunnen afspreken dat zij in de winter geboren zou worden? Niet in de kerstvakantie natuurlijk, want dan had je hetzelfde probleem. Maar ervoor of erna. Het was wel een beetje hun schuld dat ze in de vakantie jarig was. Ze keek naar het meelevende gezicht van haar moeder en deed er nog een schepje bovenop. ‘Zielige ik.’ Ze liet die boodschap even doordringen. Toen zei ze met een klein stemmetje: ‘Ik zou ook weleens een echt, maar dan ook een echt verjaardagsfeest willen geven.’

Nu protesteerde mama. ‘Je hebt toch al vaker een echt verjaardagsfeest gegeven!’

‘Ja, een kinderfeestje!’ protesteerde Yelien. ‘Ik zou zo graag eens een echt feest voor mijn vriendinnen willen organiseren. Mag dat, mamsie, please, alsjeblijft?’

Mama sloeg haar armen om Yelien heen.

‘Natuurlijk mag jij een feest geven als je vriendinnen terug zijn van vakantie. Denk er maar eens over na wat je zou willen. Ik praat wel met papa, hij snapt het vast wel. Maar wij eten natuurlijk wel taart op jouw verjaardag. En

we geven cadeautjes, opa en oma komen en jij mag kiezen wat je wilt eten.'

En zo liep deze verjaardag precies hetzelfde als de vorige. Papa en mama zongen 'Lang zal ze leven' toen ze haar een verrukkelijk ontbijt op bed brachten. Ze kreeg dat super zeiljack dat ze zo graag wilde. In de kamer hingen slingers en opa en oma brachten een feestelijk verpakt cadeau mee. Toen ze het uitpakte, zag ze de make-upspulletjes die ze zo graag wilde. Was dat toeval of had mama ze getipt?

Eigenlijk werd het best een leuke dag, behalve toen haar broertje Daniël zijn cadeau gaf. Hij had erg zijn best gedaan om een lekker geurtje te brouwen. De hele week was hij druk bezig geweest met buisjes en geheime stoffen. Op zijn deur hing een brief met daarop in koeienletters: **VERBODEN VOOR YELIEN.**

Yelien had wel een vermoeden dat hij een lekker luchtje voor haar aan het maken was. Dat had hij ooit ook eens voor mama gedaan. De hele slaapverdieping geurde toen naar viooltjes. Deze keer liep het anders. Daniël had extra zijn best gedaan om er iets speciaals van te maken, maar ergens was het misgegaan. Toen Yelien de dop van het flesje draaide om eraan te ruiken, verspreidde zich een enorme stank. Alsof er een stinkbommetje ontploft was. Daniël kreeg een hoofd als een boei, greep het flesje, draaide de

dop erop en verdween naar zijn kamer. Daar zat hij de rest van de dag uit te pluizen waar het fout was gegaan. Juist omdat hij uitvinder wilde worden, vond hij het zo erg dat zijn cadeau mislukt was. Wedden dat hij net zo lang bezig bleef tot het goed kwam?

Ze kreeg een kaart van Emma en ook een van Kato. Eline belde helemaal vanuit Cuba! En Ellen had een grappige felicitatie gemaild. Ach, het was weer net zo'n verjaardag als vorig jaar. Maar dat vond Yelien niet erg, want ze wist dat het echte feest nog kwam. Ze had een hoofd vol ideeën en dat was eigenlijk nog wel het leukste van het hele feest: de voorpret. Zolang je niet gekozen had, kon alles nog. Maar zo stilletjes aan werd het tijd om een keuze te maken en de uitnodigingen te versturen. Wat zou ze gaan doen op dit onvergetelijke feest? Dat moest natuurlijk nog geheim blijven. Streng geheim. Niemand mocht het weten. Zelfs haar beste vriendinnen niet.

Yelien zat op haar kamer over haar laptop gebogen. Ze zocht alles op wat met feesten te maken had. Ze had pen en papier klaarliggen om de mooiste ideeën op te schrijven. Zou ze een kookworkshop kiezen? Dat leek haar wel wat. En daarna gezellig met zijn allen aan tafel. Je kon ook een cupcake- of een taartworkshop houden.

